

АТОМНИК України

№ 51 (369) 20 грудня 2007 року

Заснована 1 грудня 2000 року

ГАЗЕТА ПРОФЕСІЙНОЇ СПІЛКИ

ПРАЦІВНИКІВ АТОМНОЇ ЕНЕРГЕТИКИ ТА ПРОМИСЛОВОСТІ УКРАЇНИ

22 ГРУДНЯ — ДЕНЬ ЕНЕРГЕТИКА

МОЯ ПРОФЕСІЯ — АТОМНИК УКРАЇНИ!

ПРОФСПІЛКОВА СОЛІДАРНІСТЬ — ЗАХИСНА І ВІДПОВІДАЛЬНА

17 грудня 2007 року у м. Одеса відбувся II Пленум ЦК Професійної спілки працівників атомної енергетики та промисловості України. У його роботі взяли участь 63 члени Центрального комітету, 7 членів ревізійної комісії та працівники апарату Атомпрофспілки.

На пленарному засіданні було розглянуто такі питання: „Про утворення постійних комісій ЦК Атомпрофспілки та їх персональний склад (доповідач — представник Атомпрофспілки—голова Ради голів профкомів Дніпродзержинської об'єднаної організації

профспілки Тамара Федоренко), „Про проект бюджету ЦК Атомпрофспілки та бюджету Фонду солідарності на 2008 рік”, „Про проект „Положення про формування та використання Фонду солідарності Атомпрофспілки на 2008 рік” (доповідач — заступник Голови Атомпрофспілки—голова профкому ДП НАЕК „Енергоатом” Олексій Лич), „Про приведення у відповідність до Статуту Атомпрофспілки нормативних документів профспілки” (доповідач — завідувач відділу організаційної роботи Атомпрофспілки Павло Прудніков).

На Пленумі виступили голова Східної об'єднаної організації профспілки Борис Філіппов, голова профкому ДСП ЧАЕС Євген Козлов, голова профкому ДНВП „Цирконій” Василь Кісільов і член профкому цеху ТАВ ВП ЗАЕС Ігор Леонтєв.

Учасники Пленуму одностайно прийняли проекти постанов з змінами та доповненнями, внесеними під час обговорення питань порядку денного. А також доручили Президії ЦК профспілки підготувати звернення до НКРЕ, Кабінету Міністрів і Ради Національної безпеки та оборони України про неприпустимість безпрецедентного рішення щодо зниження Національною комісією регулювання електроенергетики донедавна захищеного і об'єднаного ДП НАЕК „Енергоатом” тарифу на електроенергію.

Після завершення Пленуму відбулися перші засідання та обрано нових голів постійних комісій ЦК профспілки.

(Детальніша інформація про роботу Пленуму — у наступному номері „Атомника України”).

Я ЛЮБЛЮ СВОЙ УЧАСТОК

Хоть прошло уже десять лет, а прекрасно помню тот день, когда пришел устраиваться на работу в тогда еще ПО ЗАЭС. Непродолжительный разговор в управлении кадров и встреча со спокойным внимательным человеком, как оказалось, заместителем руководителя ЭРП Михайленко Анатолием Федоровичем, кстати, удивившим меня знанием горно-обогатительного оборудования — я перед этим работал на абразивном производстве. Внимательное изучение выписки из зачетной ведомости к моему диплому с отличием, вопрос — боюсь ли я радиации. А к тому времени я — специалист сельского хозяйства, испробовавший и работу на заводе, и статус безработного, измученный свирепствующей тогда инфляцией, нехваткой денег, скитанием по общежитиям с маленьким больным ребенком, готов был на любую работу. И определил меня Анатолий Федорович на участок „Гермозона”.

Но попасть за проходную оказалось не просто — потянулись дни практической и теоретической подготовки на заводе НСОИТ. Было нас там много, но признаюсь честно, я был самым старательным в учебе. И вида, как мои товарищи без особого труда проходят проверку знаний, я надеялся, что не будет проблем и у меня. Но вышедший ко мне через проходную мой будущий начальник участка Мороз Анатолий Дмитриевич, такой внешне внимательный и добрый, вчистую срезал меня на проверке знаний по радиационной безопасности — оказалось, я не достаточно хорошо знаю разницу между техническими мероприятиями по дозиметрическому наряду при работающей ЯППУ и при остановленной ЯППУ. Это расстроило меня, но и добавило уважения к моей будущей работе — я привык, что учиться должно быть трудно.

По неизвестной для меня причине документы мои рассматривались больше двух месяцев, и все это время я был в неведении, чем же мне придется заниматься. Мои новые товарищи, и даже мастера производственного обучения, практически ничего о моем будущем участке не знали, вспоминали только неведомые мне зачистку, шлюзы и двери.

И вот, наконец, проверка знаний пройдена, допуск по-

лучен и я, волнуясь, через спецкорпуса, санпропускники, отметки иду искать свой участок „Гермозона”, хотя встречные почему-то называют работников участка шлюзовиками. Волновался, не за работу — я привык хорошо делать любую работу, а за то, как примут в новом коллективе, потому, что из опыта знал, что влиться в новый коллектив очень не просто. Но волнения оказались напрасными — адаптация прошла довольно легко, хотя, если честно, не все мне тогда понравилось и в отношениях между работниками, между начальниками и подчиненными, и в организации работ. У меня было с чем сравнивать. Но сейчас, сравнивая теперешний коллектив участка и его же десять лет назад, могу сказать что, развиваясь вместе с трудовым коллективом ОП ЗАЭС, мы стали лучше во всем.

Постепенно я познакомился с участком, узнал его историю, проработал практически на всех видах работ. Участок по ремонту и обслуживанию оборудования гермозоны — так правильно называется наш участок, входящий ныне в состав Службы ремонта и технического обслуживания реакторного отделения Энергоремонтного подразделения, был образован в 1984 году. (Окончание на 5-й стр.)

Дорогі колеги, друзі!

Від щирого серця вітаємо вас, творців потужного ядерно-енергетичного комплексу України, що гарантує енергетичну безпеку, стабільне постачання світлом і теплом людей, виробничого сектору та інфраструктури держави, з професійним святом — Днем енергетика!

Атомні працівники впродовж останніх років активно сприяють поступальному розвитку, конкурентоспроможності галузі, успішно виконують річні завдання, максимально використовуючи у роботі набуті знання і досвід, сучасні технології та нові, нестандартні рішення. Одне слово, людський фактор був і є вирішальним у забезпеченні безпечної експлуатації генеруючих підприємств, втіленні атомної стратегії і тактики.

Відрядно, що для збереження кадрового потенціалу галузі, піднесення авторитету професії атомника, його заохочення до продуктивної і безаварійної праці Атомпрофспілка вдається підвищувати соціально-економічну захищеність працівників та зростання їхньої заробітної плати.

Основні пріоритети у цій роботі визначені у Програмі дій на 2007—2012 роки, схваленій IV з'їздом Атомпрофспілки навесні 2007 року.

Істотних соціальних змін на краще уже досягнуто у новій Галузевій угоді на 2007—2009 роки, укладеній у вересні цього року між Мінпаливенерго та Атомпрофспілкою України. Так, сторони домовилися про збільшення мінімальних гарантій з оплати праці, тобто відніми розміри цих гарантій залежатимуть від величини прожиткового мінімуму для пра-

цездатної особи, а не від рівня законодавчо встановленої мінімальної заробітної плати.

Чинною базовою угодою надано можливість ДП НАЕК „Енергоатом” для запровадження єдиної тарифної сітки, що передбачає 25 ступенів із різницею 10% між найменшим та найвищим коефіцієнтами ступенів. Досі схема посадових окладів промислового виробничого персоналу Енергокомпанії мала 67 позицій, а різниця між мінімальним і максимальним міжтарифними коефіцієнтами досягла 92%.

Важливою новою умовою в угоді є включення надбавки (у межах добо- вих на відрядження) пра-

цівникам за роз'їзний характер роботи.

Профспілка поглиблює партнерські взаємовідносини з керівництвом атомної галузі та працевластувачами у створенні нешкідливих та здорових умов праці, піклується про виробничі та житлово-побутові умови працівників, організовує оздоровчі, культурно-масові й виховні заходи для дорослих і дітей, проводить активну молодіжну політику, оточує увагою і турботою наших ветеранів, які продовжують добрі традиції наставництва, започаткували вже цілі атомні династії.

Дуже приємно також відзначити, що ядерна енергетика відіграє дедалі

вагомішу позитивну роль у сфері атомної промисловості, науки та освіти.

Дорогі колеги, друзі! Нехай цей святковий день буде сповнений для вас і ваших близьких радістю і великою гордістю за обраний фах атомника. Від імені президії ЦК профспілки і себе особисто бажаю вам гарних виробничих показників, надійного соціального захисту, а також родинного щастя та міцного здоров'я!

З повагою
Голова Професійної спілки працівників атомної енергетики та промисловості України

Валерій МАТОВ

ЗАПОРІЗЬКА МАРКА: ПРАЦЯ, БЕЗПЕКА, ЕНЕРГІЯ

Начальник энергоблока Виктор ЛИВИНСКИЙ: «РАЗВИВАЯ АЭС, МЫ РАЗВИВАЛИСЬ САМИ.»

Уже складываются атомные династии ШАРУН, КЛИМОВЫХ, ЖАРКОВСКИХ, ТИЩЕНКО, пришел на станцию и мой сын...»

Начальник энергоблока №4 ОП ЗАЭС Виктор Ливинский (на снимке) несет ответственность, сродную к ответственности директора целого предприятия. Оно и понятно, по своим обязанностям приходится отвечать за все, происходящее на блоке, начиная от правильности ведения непосредственно технологического процесса, хозяйственного обеспечения, до вопросов, связанных с социальным бытом и профессиональной подготовкой персонала. Кстати, существует такая должность в Украине только на ЗАЭС, в России — на Балаковской АЭС. Вероятно, чем крупнее атомная электростанция, тем большая необходимость подобного введения. А может быть, просто так сложился опыт деятельности и реализации функций на атомной станции. Что касается самого Виктора Федоровича, приобретать свой практический опыт он начал после окончания Ивановского энергетического института в 1977 году на тепловых станциях, где прошел первое профессиональное «возмужание» от обходчика внешних наладочных систем до начальника турбинного цеха.

— Специфика работы в энергетических отраслях, что в тепловой, что в атомной, приблизительно одинакова, — говорит он. — По строгости дисциплины, по необходимости высокого профессионального уровня работ-

энергоблока (18 декабря 1987 года) отличался от предыдущих вводов в эксплуатацию энергоблоков уже наработанным внутри станции «солидным» опытом. Было волнение, переживание, но уже отсутствовала какая-либо неорганизованность, суета. Все складывалось «как надо» благодаря руководству атомного объекта (в то время директором ЗАЭС был Владимир Бронников) и, конечно, персоналу, работающему на станции.

— Большое новое производство — это огромный объем работ, но и большое количество людей, — говорит Виктор Ливинский. — Когда я попал на ЗАЭС в 1983 году, здесь была грандиозная стройка. Приехавшие сюда люди испытывали большой душевный подъем. Прибывали с разных станций, с различных регионов совместного труда был сделан некий производственный сплав, выработанный свой, отличный от других АЭС, «рабочий почерк». Люди, которые проходили запорожскую школу, были весьма затребованы затем на других, не только украинских, атомных электростанциях. В частности, на Волгодонской и Балаковской АЭС в России. Высоко оценили запорожских атомщиков в Китае.

Кстати, только ЗАЭС во время моратория на ядерное строительство сумела поддержать и сохранить в жизнеспособном состоянии оборудование и строительные конструкции недостроенных пятого и шестого энергоблоков, в отличие, к примеру, от Хмельницкой и Ривненской АЭС или Балаковской в России. И это, считает Виктор Ливинский, благодаря, прежде всего, усилиям станционного персонала. Эти усилия потом, когда был снят мораторий и получено разрешение на дальнейшее строительство, не пропали даром, позволили быстрее решить возникшую в государстве задачу необходимости ввода новых энергетических мощностей.

Энергоблоки ЗАЭС работают в одной связке. Это серийные реакторы одного типа, практически как «близнецы-братья». Но есть и небольшие отличия.

нимается анахронизмом. Не меняются лишь основные «механизмы» — реакторы, генераторы, турбины.

Делу безопасности служат и существующие между блоками соревновательные нотки. Выражаются они не в стремлении к большей выработке электроэнергии. После Чернобыля это перестало быть на таких объектах основной целью. Хотя в силу сложившихся обстоятельств у четвертого энергоблока этот показатель все же наивысший: со времени ввода в эксплуатацию (двадцать лет назад) суммарная выработка электроэнергии составляет здесь 126,3 млрд. кВт. В частности, ввиду того, что в свое

шени дисциплины. Но соблюдение норм, правил, требований, необходимость четкого следования нормативным документам — это еще не все, что может обеспечить безопасность. Должна существовать внутренняя потребность соблюдать правила и связана она с общей культурой человека, которая включает в себя нравственную, правовую, политическую культуру и т.д.

В старом определении «культуры безопасности», говорит Виктор Ливинский, была очень хорошая заповедь, гласящая, что необходимость соблюдения безопасности является внутренней потребностью человека. И неважно, где, на каком месте он работает на станции: то ли на блочном щите управления, то ли в электроцехе, то ли в ремонтно-механических мастерских. Человек, проходящий проходную АЭС, должен полностью отдавать себе отчет, где он работает, и сколько много зависит от того, правильно ли он повернет ключ, закрутит болт, уберет ли после проведенного ремонта. Малейшая расхлябанность может привести к непоправимым последствиям. Как любой высокоответственный человек имеет внутренние рамки, за которые он не может переступить, так и работающий на ядерном объекте создает внутри себя полную ответственность за свои поступки. Воспитание культуры безопасности — процесс на станции непрерывный. Работники стареют, на их место приходят новые. Перед тем, как принимать новобранца, прежде всего определяем его психологическое состояние, отдает ли человек себе отчет, где ему предстоит работать. На АЭС необходим не только высокий профессионализм, но и внутренняя потребность культуры безопасности. Поэтому на атомной электростанции работа с персоналом очень кропотливая и особенно важная. Поэтому руководители отвечают не только за технологический процесс, но в первую голову за социальный климат в трудовом коллективе: решение возникающих бытовых проблем, моральная поддержка, содействие карьерному росту.

У персонала, говорит Виктор Ливинский, всегда был стимул работать хорошо, даже в самые тяжелые времена для страны благодаря станции они могли достойно содержать свои семьи. К тому же, на ЗАЭС отдают себе отчет в том, что работают на опасном и крупнейшем ядерном объекте Европы. Это отношение, а также сама сущность всей проводящейся на атомной электростанции деятельности определяет следующее понятие — «культура безопасности». Кстати, этот термин появился не в связи с Чернобыльской трагедией, а после аварии в США на Три-Майл-Айленд (1979 год). Тогда Всемирное сообщество операторов объектов, использующих ядерную энергию, объединилось в МАГАТЭ. К тому времени уже был издан свод необходимых нормативных документов. С созданием организации определение «культуры безопасности» было прописано четко, и мировой опыт правил ядерной безопасности был сведен в единый нормативный документ.

— В СССР организация дел на ядерных объектах была всегда выше и четче, чем в общей промышленности. И в тот период люди понимали, с чем они работают. Чернобыльская авария только подчеркнула, что малейшее отклонение от требований, заложенных в инструкциях, может привести к непоправимым последствиям. Нельзя допускать ни малейших «мелочей» в на-

Машинист-обходчик №1 Петр ДЕСЯТКА 20 лет работает на блоке №4, он участвовал в пусковых операциях в 1987 году, когда после службы во флоте на Дальнем Востоке приехал работать на Запорожскую атомную. И не один, а вместе с женой, окончившей энергетический институт

ников. И там, и здесь вся цепочка профессиональных навыков проходит только снизу доверху.

На Запорожскую АЭС Виктор Ливинский приехал в 1983 году. Это была еще строящаяся «атомка». Участвовал в кураторских, наладочных, пусковых работах первых двух энергоблоков. За пять лет прошел путь от ведущего инженера управления турбин до начальника смены турбинного цеха. С 1987 по 1994 годы работал начальником смены четвертого энергоблока. Запуск в работу четвертого

Сложилось они в процессе работы энергоблоков, постоянного обновления станции, замены и модернизации оборудования, совершенствования всех технологических процессов. Эта работа проводится на атомной станции непрерывно, с тем чтобы соответствовать мировым стандартам, а главное — для повышения безопасности ядерного объекта. Новые технологические системы эстетичнее и красивее, приобретенное несколько лет назад оборудование очень скоро на станции воспри-

РОЗ'ЯСНЕННЯ МІНПРАЦІ ТА СОЦПОЛІТИКИ

Професійній спілці працівників атомної енергетики та промисловості України

Міністерством праці та соціальної політики України розглянуто звернення від 31.07.07 №01-12-225, від 16.11.07 №04/01-16/1882 та повідомлення.

Відповідно до статті 55 Закону України «Про статус і соціальний захист громадян, які постраждали внаслідок Чорнобильської катастрофи» призначення та виплата пенсії за віком особам, які працювали або працюють на території радіоактивного забруднення, провадиться відповідно до Закону України «Про загальнообов'язкове державне пенсійне страхування» і цього Закону.

Згідно із пунктом 2 розділу XV «Прикінцеві положення» Закону пенсійне забезпечення застрахованих осіб, які працювали або працюють на підземних роботах, на роботах з особливо шкідливими і особливо важкими умовами праці за списком №1 та на інших роботах із шкідливими і важкими умовами праці за списком №2 виробничих, робіт, професій, посад і показників, затверджених Кабінетом Міністрів України, та за результатами атестації робочих місць, на посадах, що дають право на призначення пенсії за віком на пільгових умовах або за вислугу років, які відповідно до законодавства, що діяло раніше, мали право на пенсію на пільгових умовах або за вислугу років, здійснюється згідно з окремим законодавчим актом через професійні та корпоративні фонди.

До запровадження пенсійного забезпечення через професійні та корпоративні фонди особам, зазначеним в абзаці першому цього пункту, пенсії призначаються за нормами Закону України «Про загальнообов'язкове державне пенсійне страхування» в разі досягнення пенсійного віку та наявності трудового стажу, передбаченого Законом України «Про пенсійне забезпечення», а для осіб, які брали участь у ліквідації наслідків аварії на Чорнобильській АЭС, — Законом України «Про статус і соціальний захист громадян, які постраждали внаслідок Чорнобильської катастрофи».

При цьому зберігається порядок покриття витрат на виплату і доставку цих пенсій, що діяв до набрання чинності цим Законом — 01.01.2004 року.

Підприємства та організації з коштів, призначених на оплату праці, вносять до Пенсійного фонду плату, що покриває фактичні витрати на виплату і доставку пенсій особам, які були зайняті повний робочий день на підземних роботах, на роботах з особливо шкідливими і особливо важкими умовами праці за списком №1 виробничих, робіт, професій, посад і показників, затверджених Кабінетом Міністрів України, крім тих, що були безпосередньо зайняті повний робочий день на підземних роботах (включаючи особовий склад гірничорудовальних частин) з видобутку вугілля, сланцю, руди та інших корисних копалин, на будівництві шахт та рудників за списком робіт і професій, затверджених Кабінетом Міністрів України, починаючи з дня набрання чинності цим Законом, у розмірі 20 відсотків з наступним збільшенням її щороку на 10 відсотків до 100-відсоткового розміру відшкодування фактичних витрат на виплату і доставку цих пенсій до набуття права на пенсію за віком відповідно до цього Закону.

Загальнообов'язкове державне пенсійне страхування здійснюється за принципами рівноправності щодо виконання обов'язків стосовно відшкодування витрат на виплату та доставку пільгових пенсій, які призначені із зниженням пенсійного віку, у тому числі відповідно до Закону України «Про статус і соціальний захист громадян, які постраждали внаслідок Чорнобильської катастрофи». Законодавством не можуть встановлюватися пільги в частині звільнення від їх сплати. Надання такої пільги Професійній спілці працівників атомної енергетики та промисловості України ставить в нерівні умови інші категорії підприємств, які відшкодовують пільгові пенсії на загальних підставах.

Заступник міністра О. Гаряча
5.12.07 №1261/030

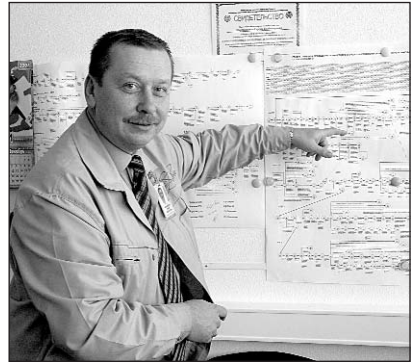
АЕС УКРАЇНИ: ТЕХНОЛОГІЧНА, ОРГАНІЗАЦІЙНА ТА ПРОФСПІЛКОВА СКЛАДОВІ РОБОТИ

ДОКУМЕНТ № 1

Реакторный цех №1 — «чистилище» для управленцев «южки»

Без преувеличения реакторный цех можно назвать главным подразделением атомной электростанции, что ни на есть его сердцевинной, откуда, собственно, и поступает электрическая мощь и тепло в наши дома и на предприятия. Реакторный цех №1 ЮУАЭС ведаёт сразу двумя реакторами — первого и второго энергоблоков. Первому, самому первому в Украине ВВЭР-1000 в этом году исполняется 25 лет (22 декабря). За этот период в энергосистему Украины поступило 360 южноукраинских млрд. кВт/час.

Во время нашего пребывания на энергоблоке проводилась ремонтная кампания. В связи с приближением окончания ресурсного срока его эксплуатации обычные плановые ремонты сочетаются с реконструкционными и обследовательскими заданиями. Впервые были проведены исследования бассейна выдержки, корпусов реактора, заменены парогенераторы, модернизированы конденсаторы, проведены другие необходимые работы. Обычный плановый ремонт энергоблока длится 52 суток, капитальный — 65, нынешний, с учетом решения задач продления ресурса энергоблока, запланирован был на 140 дней (начался 1 августа), но по стараниям «уложиться» в 120, экономив на простое для станции.

— Мы первый год занимаемся такими серьезными приготовленияами, — говорит заместитель начальника реакторного цеха №1 ЮУАЭС Юрий Феофентов (на снимке). — Основная работа начнется в следующем, 2008-м. Для первого энергоблока ЮУАЭС всю документацию необходимо подготовить до 2009 года. В следующем году подобные работы предполагается начать и на втором энергоблоке. Специально созданный на станции отдел, занимающийся вопросами продления ресурса энергоблоков, следит за выполнением программ реконструкции, которые должны быть выполнены за три года до окончания срока эксплуатации.

Весь коллектив цеха, 118 человек, работает на выполнение этой задачи. Работники реакторного цеха отличаются ответственностью. Возможно, поэтому цех является кузницей управленческих кадров. Отсюда вышли многие руководители станции. Сам Юрий Феофентов пришел на ЮУАЭС в 1989 году после окончания Одесского политехнического института и службы в армии. В реакторном цехе №1 прошел «классический» путь от оператора до заместителя начальника. На «атомке» — одну ступеньку «не перепрыг-

нуть». Здесь также четко прослеживаются соответствие персонала занимаемой должности. В частности, путем проведения конкурсов профессионального мастерства. Юрий Феофентов — активный организатор ежегодных (с 2003 года) профессиональных соревнований на цеховом уровне. Проводятся они для каждой категории работников в отдельности в два этапа. Первый — теория, затем для определившихся 5—6 лучших кандидатов — практика. Лучшие в рабочих специальностях определяются непосредственно на их рабочем месте. Будущие начальники смен реакторного цеха — в учебно-тренировочном центре, где на тренажере для них моделируются аварийные ситуации.

— Таким образом, определяются не только кандидатуры будущих начальников смен, но и будущих инженеров по эксплуатации, старших операторов, — говорит Юрий Феофентов. — Поэтому в вопросы включаются не только знание на соответствующей занимаемой должности, но и задания «на вырост». Конкурс показывает, насколько человек близок к повышению своей профессиональной планки, и если не на этот год, то на следующий. Три призера соревнований, кроме права на переподготовку для нового назначения, награждаются значительными денежными призами. Это хороший стимул для профессионального совершенствования и самообразования, и работники с энтузиазмом и нетерпением ожидают конкурсы. И хотя в основном итоги профессиональных состязаний предсказуемы, случаются и сюрпризы. К примеру, в 2006 году до толе, казалось, не отличавшийся особыми амбициями оператор 6 группы Максим Селезень «поднатужился» (говорят, учил денно и нощно) и занял первое место по теории в категории «ВИУР», чем удивил всех и удовлетворил свои внутренние устремления. К этому времени, ввиду карьерного роста подумывал уже об уходе со станции. В действительности, у каждого свой служебный «разбег»: кто движется планомерно по должностной лестнице, а кто, накапывая профессиональный опыт и знания, перемещается по ней рывками. Правда, ввиду того, что на атомной станции нельзя пропустить ни одно звено в цепочке должностных назначений, Максиму довелось после победы в конкурсе «пройти» путь оператора 7 группы, инженера по эксплуатации, и только сейчас он ожидает своей выигранной должности. Но, думаю, это не последняя его профессиональная планка.

Общие конкурсы профмастерства проводятся на станции под эгидой Союза молодежи Атомпрофсоюза. В будущем мы планируем как-то объединиться. Во всей своей деятельности ощущаю поддержку профсоюза, который со всем управляет. И не только с путевками. Помогает в охране труда член цехкома Иван Гречан. Раньше приходилось самому заниматься контролем, проверками, отчетами, сейчас большую часть нагрузки он взял на себя. Очень сильный спортивный сектор цехкома. Виктор Прокопенко, инженер по эксплуатации оборудования, не «щадит» в вопросах поддержания физической формы ни нас, ни себя. Вероятно, благодаря этому наш небольшой коллектив постоянно оказывается в тройке лучших в спортивных состязаниях среди подразделений атомных станций. Председатель цеховой организации Галина Ищенко, уже который год, успешно совмещает работу экономиста и профсоюзную деятельность, хотя всех собрать бывает трудно — пять смен плюс две резервные.

Трудовой стаж Виктора ТУРКОМАНА — заместителя начальника реакторного цеха №1 по спецводоочистке ЮУАЭС, 23 года. В его подчинении 25 человек, занимающихся переработкой воды, которая обрабатывается при эксплуатации энергоблоков. «Без них мы как без рук», — говорит об этом подразделении зам. начальника реакторного цеха №1 Юрий Феофентов. Кстати, РЦ-1 — единственный среди АЭС Украины, в состав которого входит спецводоочистка. Обычно она находится в структуре химического цеха.

НОВИНИ ЮЖНО-УКРАЇНСЬКОЇ АЕС

Результаты обстеження — для проекту ЦСВЯП

Энергоблоки №1 та №3 Южно-Української АЕС проходять спеціальне обстеження у рамках реалізації проекту створення централізованого сховища відпрацьованого ядерного палива (ЦСВЯП) для українських АЕС. На станції працювали представники дирекції ДП НАЕК «Енергоатом» і американської корпорації «Холтек» — переможця тендера на створення ЦСВЯП. Директор з нових проектів виконавчої дирекції з нових проектів НАЕК Олександр Рибчук повідомив, що обстеження проводиться з метою отримання необхідної інформації для розробки технології відправки відпрацьованого ядерного палива та конструювання відповідних пристроїв, необхідних для поводження з ним.

Згідно з контрактом між «Енергоатомом» та «Холтек» ЦСВЯП використовуватиметься для зберігання відпрацьованих паливних збірок Рівненської, Хмельницької і Южно-Української АЕС (відпрацьовані касети Запорізької АЕС зберігаються у сухому сховищі ВЯП, яке знаходиться на майданчику атомної станції).

Корпорація «Холтек» — одне з провідних підприємств-виробників систем і технологій для поводження з відпрацьованим ядерним паливом. В Україні «Холтек» будуватиме сховище сухого типу. Результати обстеження,

яке проводиться, буде використано для роботи над проектом ЦСВЯП.

Головний інженер представництва «Холтек» в Україні Олег Севастюк підкреслює, що проєктоване сховище зможе приймати відпрацьоване паливо як російського виробництва (сьогодні воно використовується на всіх вітчизняних АЕС), так і американського (6 тепловиділяючих збірок американської компанії «Westinghouse» третій рік знаходяться у дослідній експлуатації на энергоблоці №3 ЮУАЭС).

Южноукраинские атомники делятся опытом

На Южно-Украинской АЭС прошло международное совещание, тема которого — «Опыт создания и внедрения экспертно-диагностической системы водно-химического режима основных контуров АЭС, разработанной по программе TACIS».

Встреча организована в рамках сотрудничества между ГП НАЭК «Энергоатом» и концерном «Росэнергоатом». В ней приняла участие представитель дирекции двух компаний, ряда украинских и российских атомных станций, а также предприятий и организаций, принимавших непосредственное участие в реализации проекта на ЮУАЭС.

Южно-Украинская станция — пионер среди блоков ВВЭР в области усовершенствования системы химконтро-

ля основных контуров АЭС. По словам начальника отдела химических технологий НАЭК Александра Архипенко, это один из самых масштабных проектов на атомных станциях СНГ в области химии.

На ЮУАЭС он реализовывался в течение трех лет. В работе над ним принимали участие порядка 10 организаций. Проект предусматривает создание на всех трех «миллионниках» атомной станции ответственной экспертно-диагностической системы ведения водно-химического режима, а также модификацию системы контроля концентрации бора в реакторных установках блоков №1 и №2. Нововведения позволяют эксплуатационникам не только оперативно реагировать на малейшие изменения состояния рабочей среды 1-го и 2-го контуров, но и дают возможность вести постоянный контроль концентрации борной кислоты в теплоносителе реакторных установок. Все это существенно повышает безопасность эксплуатации ядерных энергоблоков.

На данном этапе реализации проекта на ЮУАЭС — в стадии завершения. Опыт внедрения данной системы заинтересовались специалисты других стран. Недавно на предприятии побывали представители венгерской АЭС «Пакш». Совместное совещание с представителями концерна «Росэнергоатом» стало следующим этапом работы по передаче опыта. В его ходе гостям представлена информация о самом проекте, этапах его внедрения, а также организациях, принимавших участие в его реализации.

Коллективный договор — взаимная ответственность

Состоялась конференция трудового коллектива ОП «Южно-Украинская АЭС». Главным вопросом повестки дня было выполнение коллективного договора ГП НАЭК «Энергоатом» за 10 месяцев 2007 года. В итоговом постановлении конференции отмечено, что коллектив ОП ЮУАЭС со своей задачей энергоснабжения потребителей при соблюдении условий безопасной эксплуатации, в основном, справился.

Производство электроэнергии за январь—ноябрь 2007 года составило 5 млрд. 618 млн. кВт/час. При этом плановое задание по выработке и отпуску электроэнергии выполнено на 98,5%. Товарной продукции произведено на 1 млрд. 448 млн. грн. Коэффициент использования установленной мощности АЭС составил 70,67%. Обеспечено финансирование первоочередных потребностей, приоритетными среди которых были мероприятия по повышению безопасности, ремонту и реконструкции энергоблоков (в 2007 г. реализовано практически 2,5 годовые программы по реконструкции, если сравнивать с предыдущими годами), а также своевременной выплате заработной платы.

Вместе с тем, делегаты конференции констатировали, что некоторые пункты коллективного договора выполнены не в полном объеме. Имели место срывы сроков поставок спецодежды, спецобуви и средств индивидуальной защиты, из-за отсутствия финансовых возможностей не предоставлялись беспроцентные ссуды за счет средств предприятия (в 2007 году сдан в эксплуатацию новый 130-квартирный жилой дом). Зафиксированы также случаи нарушения трудовой дисциплины отдельными работниками. Отдельный пункт в постановлении конференции отведен срывам поставок оборудования, запчастей и материалов для ОП ЮУАЭС, обеспечиваемых ОП «Атомкомплект».

В комиссии по рассмотрению предложений и допущений к Колдоговору НАЭК «Энергоатом» на 2008—2009 годы от коллективов подразделений ОП ЮУАЭС поступило 15 предложений. Они будут обобщены и переданы в рабочую комиссию Компании. Часть предложений будет включена в план мероприятий обособленного подразделения на 2008 год.

Наряду с обсуждением достижений и допущенных в работе недостатков шла речь на конференции и о планах на будущее. В числе главных задач следующего года, наряду с выполнением производственного плана и проведением в установленные сроки предупредительных ремонтов, генеральный директор ОП ЮУАЭС Виссарион Ким назвал недопущение нарушений и внеплановых остановов энергоблоков, планомерную работу по продлению сроков их эксплуатации, выполнение в полном объеме в установленные сроки проекта реконструкции системы техводоснабжения, дальнейшее развитие Южно-Украинского энергокомплекса. С производственными задачами неразрывны и социальные программы: в 2008 году планируется обеспечить дальнейшее функционирование объектов соцкультбыта, при содействии Компании продолжить работу по повышению уровня медицинского обслуживания персонала предприятия, реализовать запланированные мероприятия по оздоровлению работников ОП ЮУАЭС, выполнить запланированные объемы по строительству жилья и базы отдыха в поселке Рыбаковка.

Интересы южноукраинских атомщиков на конференции трудового коллектива компании «Энергоатом» по принятию колдоговора на 2008—2009 годы (запланирована на 24 декабря 2007 года) будут представлять 24 избранных делегата от ОП ЮУАЭС.

Напередодні проведення конференції трудового колективу ВП «Рівненська АЕС» у її підрозділах пройшло обговорення проекту нового Колдоговору ДП НАЕК «Енергоатом» на 2008—2009 роки.

Пропозиції та зауваження працівників РАЕС було детально розглянуто на спільному засіданні адміністрації і профкому підприємства. Усі запропоновані зміни та доповнення до проекту трудової «конституції» Енергокомпанії буде передано узгоджувальній комісії з підготовки цього базового документа соціального партнерства, підкреслив на конференції рівненських атомників голова профкому Олег Гнатюк.

Делегати зібрання обрали на конференцію трудового колективу ДП НАЕК «Енергоатом» 14 представників від профспілки і 13 — від адміністрації РАЕС.

Про підсумки фінансово-господарської діяльності Рівненської АЕС за 11 місяців 2007-го поінформував генеральний директор Микола Фрідман. Він, зокрема, наголосив, що за цей період трудівниками успішно втілено намічені завдання, найголовнішими із яких є: безпечна експлуатація, модернізація станційного обладнання, продовження ресурсу энергоблоків №1, 2, втілення соціальної політики. Планом 2008 року передбачено нарощування виробництва електроенергії понад 17 млрд. кіловат-годин, а в 2009-му, зі спорудженням ЛЕП-750 кВ, колектив має сповна освоїти потужності энергоблоків РАЕС.

Серед людських пріоритетів — триватиме розвиток міста: споруджуватиметься житло, інші об'єкти соціально-культурного призначення. Відповідно до плану будуватимуться нові багатопверхівки в мікрорайоні Ювілейний та будинки котеджного типу, у перспективі — малоповерхова забудова поряд із с. Заболоття тощо.

Особливий акцент у своєму повідомленні про виконання Колдоговору Компанії за 2007 рік голова профкому РАЕС Олег Гнатюк зробив на питаннях оздоровлення, розвитку фізкультури та спорту. Зокрема, зазначалося, що на путівки витрачено 4 млн. 296 тис. грн., більше 100 тис. грн. на культурно-масові заходи, на участь у спортмаганьях Атомпрофспілки — 102 тис. грн. У санаторіях України оздоровлено 714 працівників та 308 їх дітей, на базах відпочинку — 483 особи, дітей в оздоровчих таборах — 130, 1731 працівника — у санаторії-профілакторії РАЕС, з них 119 непрацюючих пенсіонерів.

ЦЕХКОМ ПРОФСПІЛКИ ДІЄ

Молодь в авангарді ядерної безпеки РАЕС

15 років тому у складі ядерно-фізичної лабораторії відділу ядерної безпеки з'явилася нова структурна одиниця — група ядерної безпеки. В обов'язки цього колективу покладені надзвичайно серйозні й відповідальні завдання: виконання періодичного нагляду за станом і експлуатацією систем безпеки та дотриманням вимог технологічних регламентів безпечної експлуатації АЕС, нагляду за дотриманням меж та умов безпечної експлуатації реакторних установок енергоблоків РАЕС. Організація і проведення щоквартальних «Днів безпеки» на станції — також один із напрямів роботи групи. В ході цього заходу збирається й аналізується інформація з радіаційної, ядерної та технічної безпеки, а потім на підсумковому засіданні обговорюється стан ядерної безпеки на РАЕС у цілому і складаються плани з її поліпшення.

Як і для всіх підрозділів станції, напруженим для групи є період планово-попереджувальних ремонтів та проведення пускових операцій енергоблоків. Тоді за наказом генерального директора РАЕС з-поміж її працівників призначаються і виводяться у склад змін контролюючі фізики. Вони стежать за дотриманням правил та вимог нормативних та експлуатаційних документів під час перевантаження палива та виведення реакторних установок на мінімально-контрольований рівень потужності.

Можна тільки уявити, якими обширними обсягами знань повинні володіти працівники групи, наскільки досконало знати виробничі процеси, щоб самим контролювати їххід.

На перший погляд може здатися, що для виконання цієї важливої роботи потрібна велика кількість людей, проте бойовий колектив групи складається з п'яти молодих, енергійних, серйозних, розумних і відповідальних фахівців, середній вік яких 28 років. У найстаршого — керівника групи Андрія Гриньова, стаж роботи на Рівненській АЕС 12 років. За плечима у Андрія, як і у інженера І категорії Ярослава Герасимчука, навчання у Київському політехнічному інституті. Вони займаються розробкою станційних графіків — календарів випробувань систем безпеки 1—4 блоків, інструкцій по забезпеченню ядерної безпеки під час перевантаження ядерного палива. До того ж Ярослав Герасимчук упродовж чотирьох років очолює цеховий комітет профспілки відділу ядерної безпеки. Тож, крім посадових обов'язків, опікується соціальними проблемами працівників відділу, організовує культурно-масову роботу та дозвілля. Цеховий комітет відділу також докладає зусиль для покращення умов праці своїх колег, оснащення новою сучасною технікою робочих місць.

Спортивну славу не тільки групи, відділу, а й Рівненської АЕС захищає на міжнародних змаганнях інженер ІІ категорії Олександр Чех. Одна з його останніх перемог — бронзова медаль на чемпіонаті світу з кікбоксингу, який проходив в Італії наприкінці минулого року.

Інженер ІІ категорії Микола Кривський після закінчення Севастопольського національного університету ядерної енергії та промисловості два роки пропрацював у групі внутрішньореакторного контролю. Але коли ближче ознайомився зі специфікою роботи групи ядерної безпеки, яка включає набагато ширше коло питань, пов'язаних з ядерною безпекою, виявив бажання перейти у цю групу, де й нині натхненно працює.

Лише один рік у групі інженер Ігор Назаров, але він уже зарекомендував себе здібним і перспективним працівником.

Про своїх колег розповідає Ярослав Герасимчук: «Найбільше мені імпонує те, що у нашій групі живе традиція передачі досвіду, тих найкращих напрацювань, котрі накопичувалися роками. Нинішній склад групи уміло використовує успіхи та досягнення своїх попередників. Колектив групи згуртований, дружний. Ми завжди допомагаємо один одному, коли виникають складнощі у роботі. Поза роботою у кожного із нас свої улюблені та захоплення. Скажімо, Андрій Гриньов — затятий любитель лазні. Ми з Сашком Чехом займаємося спортом: Саша — боксом, я — волейболом. Коля Кривський — умілець на всі руки: зараз зводить з батьками будинок. Захоплення Ігоря Назарова — чотириногі друзі, має собаку таксу на прізвисько Пафнутій. Нам цікаво не тільки працювати разом, а й відпочивати. Полюбляємо разом із сім'ями виїхати на наше Біле озеро. Ось саме під час таких заходів мої стримани та зосереджені на роботі колеги перетворюються на веселих жартівливих друзів. Мені цікаво проводити майже половину свого щоденного життя у такому прекрасному колективі».

Додам, що у групі ядерної безпеки пишуться і завжди пам'ятають, що вихідцями саме з цього колективу є начальник відділу ядерної безпеки РАЕС Вадим Борис, Віталій Малютяк — головний інспектор інспекції Держкомітету ядерного регулювання України (ДКЯРУ) на РАЕС, Вадим Зінченко — головний інженер обласного управління Держнагляду з охорони праці. А Ігор Шевченко нині працює у Києві директором департаменту ліцензування ДКЯРУ.

Олена ЗУБЕНКО,
редактор радіомовлення РАЕС

ПРОФЕСІОНАЛЬНА ДІЯЛЬНІСТЬ СПІЛЧАН

ПО ТРУДУ — И ЧЕСТЬ

Собрание коллектива реакторного цеха состоялось накануне Дня энергетика на Хмельницкой атомной станции. В нем принял участие генеральный директор ОП ХАЭС Николай Панащенко, который, в частности, подытожил работу атомщиков в текущем году, а также остановился на решении социальных вопросов вверенного ему подразделения.

— В 2007-м мы немного отстаем от графика выработки электроэнергии по сравнению с предыдущим годом, — сказал Николай Сергеевич, — но у нас есть все основания догнать выработку прошлого года по той причине, что в 2006-м энергоблок №2 останавливался на планово-предупредительный ремонт 26 ноября, нынче он будет работать до 24 декабря, чтобы обеспечить пуск и подхват на грузки, которую мы снизим, энергоблоком №2

74,5%, в 2006-м — на первую (82,8%). И сегодня мы тоже в лидерах. Приятно осознавать, что коллектив ХАЭС по эффективности производства лучше других.

Есть положительная тенденция по снижению показателей нарушений в работе станции, в чем немалая заслуга реакторного цеха.

Во время планово-предупредительного ремонта на блоке №2 согласно про-

грамме мы должны реализовать большое количество мероприятий по повышению безопасности. Из 80 запланированных осталось выполнить 38 (25 — капитального характера).

Входящем году нам не удалось сделать для улучшения условий труда коллектива ХАЭС. Это, прежде всего, проведение соответствующих ремонтных работ накануне миссии OSART. Отремонтировано 384 помещения, на это было потрачено свыше 14 млн. грн. Заменяли более тысячи единиц офисной мебели на сумму 670 тыс. грн., лабораторной — более 300 единиц на сумму 452 тыс. грн. Установили около сотни кондиционеров общей стоимостью 442 тыс. грн.

На ремонт столовой и приобретение для нее мебели, современного кухонного оборудования потратили 5 млн. грн. Закупили

шесть современных автобусов для перевозки персонала общей стоимостью более 3 млн. грн.

Недавно был создан общестанционный архив, который принадлежит производственно-технической службе. Оборудуем его соответствующей мебелью, чтобы в нормальных условиях можно было работать с документами.

Значительное внимание уделяется поощрению работников. В нынешнем году Почетными грамотами ХАЭС удостоены 194 человека с денежными вознаграждениями на общую сумму 48,5 тыс. грн. 44 работника объявлены благодарными, они получили около 9 тыс. грн. Знаком «Почетный работник ХАЭС» награждено 86 атомщиков, наградной фонд составил около 26 тыс. грн.

Что касается материальной помощи, то мы оказали ее 757 работникам на сумму 1 млн. 480 грн. Приобрели путевки на оздоровление 3 тыс. 512 человек, из них 784 — для детей. Общая стоимость — 9 млн. 66 тыс. грн. Ежемесячная доплата пенсионерам, а у нас их 521 человек, с начала года составила 1 млн. 291 тыс. грн. Единовременную выплату при выходе на пенсию получили 33 человека в общем размере 1 млн. 86 тыс. грн.

По сравнению с предыдущими годами значительно возросла и заработная плата персонала Хмельницкой атомной станции. Средняя в 2004 году была 1803 грн., в 2005-м — 2228 грн., в 2006-м — 2641, за 10 месяцев 2007 года — 3141 грн. В реакторном цеху среднемесячный заработок за 10 месяцев предыдущего года составлял 2815 грн., в нынешнем, за этот же период, — 4625 грн.

Ривненской АЭС. К этому времени, 25—26 декабря, там должны закончить очень длительный ремонт, связанный с оценкой оборудования.

Кoeffициент использования установленной мощности с начала года выше планового задания, хотя на 1,7% ниже показателей 2006-го. Но у нас опять же есть предпосылки превзойти эти показатели.

Если посмотреть динамику измененный показателей ХАЭС за несколько лет, то она должна вселять гордость в коллектив. В 2004 году по коэффициенту использованной мощности мы были в четвертой рейтинговой позиции среди АЭС Украины, имели 68,1%. Это было связано с тем, что пускали в работу блок №2, осваивали его мощность. В 2005-м вышли на третью позицию с коэффициентом

ХАЭС-1 — 20 лет

10 декабря 1987 года в 6.00 был осуществлен физический пуск первого энергоблока Хмельницкой АЭС.

17 декабря в 6.00 реактор выведен на минимально контролируемый уровень мощности и после физических экспериментов наступил этап «Энергетический пуск и освоение проектной мощности блока».

22 декабря 1987 года блок №1 ХАЭС подключен к электросети, а 31 декабря он был принят в эксплуатацию.

С начала года блоком №1 выработано 6710,96 млн. кВт/ч электроэнергии, а с начала эксплуатации (на 1.12.07) энергоблок выработал 124768 млн. кВт/ч электроэнергии.

На снимке: начальник реакторного цеха, кадровый атомщик Игорь ГУНДАР в очередной раз совершил плановый обход на БЩУ-2 ХАЭС. Об оперативном технологическом контроле за работой реактора сообщает ему начальник смены РЦ Андрей ПОДОПРИГОРА. На АЭС он с 2000 года. Здесь трудится вся его немалая родня: отец, мать (уже на пенсии), сестра...

ИНФОРМАЦІЯ ЗА ТЕМОЮ

Культура безпеки на Хмельницькій АЕС відповідає світовим стандартам — експерти МАГАТЕ

Такого висновку дійшли експерти місії OSART «Група розгляду питань експлуатаційної безпеки (Operational Safety Review Team)» на Хмельницькій АЕС, яка у листопаді цього року під егідою МАГАТЕ завершила перевірку експлуатаційної безпеки ХАЭС.

«Матеріальний стан, порядок та чистота на станції перебувають на надзвичайно високому рівні. Впродовж першого тижня роботи ми не могли зробити жодного зауваження», — сказав керівник команди OSART Домінік Дюбуа на підсумковій нараді в ДП НАЕК «Енергоатом».

Команда OSART досліджувала такі напрями діяльності ХАЭС: керівництво, організація, адміністрація, навчання і атестація, експлуатація, технічне обслуговування та ремонт, радіаційний захист, хімія, готовність на випадок аварії, використання досвіду експлуатації АЕС.

Експерти перевірили результати виконання робіт з підвищення безпеки, експлуатаційну документацію, а також стан устаткування, систем і робочих місць. Члени команди звернули пильну увагу на організаційний процес, методику добору персоналу та підвищення його кваліфікації.

Фахівці OSART відзначили приклади позитивної практики в роботі Хмельницької АЕС, якою можна обмінятися на міжнародному рівні.

Зокрема, як зазначив Домінік Дюбуа на прес-конференції після наради, експерти звернули увагу на високий рівень підготовки персоналу на ХАЭС. У цілому фахівці відзначили високий рівень культури безпеки на станції, який відповідає світовим стандартам культури безпеки загалом.

«Команда інспекторів підтвердила, що працівники станції дотримуються правил безпеки, ми також переконалися у тому, що керівництво та персонал Компанії прагнуть постійного вдосконалення. Підсумовуючи побачене на Хмельницькій АЕС, можемо сказати, що рівень підготовки персоналу на станції значно вищий за вимоги міжнародних стандартів», — сказав керівник команди OSART.

У свою чергу експерти надали рекомендації з подальшого підвищення безпеки на ХАЭС, а також пропозиції щодо поліпшення експлуатаційних характеристик.

«Ми з оптимізмом дивимося в майбутнє. Отримані знання дозволять нам вдосконалити експлуатаційну безпеку. Висновки інспекції МАГАТЕ дають новий імпульс подальшому вдосконаленню і розвитку АЕС України. Чекаємо на постмісію OSART, щоб закріпити позитив», — сказав генеральний директор Хмельницької АЕС Микола Панащенко. — Я впевнений, що до моменту проведення постмісії ми виконаємо як мінімум 80% запланованих заходів».

До складу експертів OSART — представників МАГАТЕ входили професійні інспектори та колеги з атомних електростанцій Чехії, Німеччини, Канади, Бельгії, Китаю, Словаччини, Росії, Іспанії, Франції, Нідерландів, США та Ірану.

Керівник команди OSART за результатами перевірки ХАЭС підготує звіт, що стане офіційним документом МАГАТЕ і буде містити найважливіші спостереження та висновки, включаючи рекомендації, пропозиції, приклади позитивної практики і позитивних характеристик.

Я ЛЮБЛЮ СВОЙ УЧАСТОК

(Окончание.
Начало на 1-й стр.)

Первоначально участок был в подчинении заместителя начальника ЦЦР по реакторному отделению. Первым руководителем, да и создателем участка, был старший мастер Шелудько Олег Николаевич. Вначале участок состоял из трех бригад: две бригады под руководством мастеров Крамаренко Владимира Семеновича и Каргальцева Александра Николаевича занимались ремонтом и техническим обслуживанием шлюзов, транспортного люка, ворот транспортного коридора, защитных дверей, а третья бригада под руководством мастера Михайленко Анатолия Федоровича занималась техническим обслуживанием антисейсмических гидроамортизаторов. Первым работникам участка, а ими были Буланов Михаил Владимирович, Береговой Алексей Алексеевич, Павленко Виктор Иванович (кстати, мой школьный учитель физики), Мокрушин Владимир Тимофеевич, Поляков Григорий Васильевич, Горобец Виктор Гаврилович, Кузьмин Владимир Иванович, Бойко Виктор Иванович, Бельтюков Виктор Михайлович, Гребельный Николай Иванович, Евдоченко Леонид Алексеевич, Синяк Леонид Васильевич, пришлось много поработать и на приемке оборудования гермоузлов от монтажных организаций и его наладке. Так получилось, что никто из работников, принятых на работу на новый участок, ранее не имел опыта работы с подобным оборудованием. И хотя оборудование, которое обслуживает участок, может показаться не самым сложным, но имеет особенности обслуживания и настройки, поэтому при возникновении проблем приходилось и вы-

езжать на завод-изготовитель, и приглашать конструкторов. Ветераны участка до сих пор вспоминают, сколько проблем им доставил аварийный шлюз энергоблока №3. Но было желание изучить оборудование, здоровое соперничество, поэтому со всеми проблемами успешно справлялись. Знаете, с какой теплотой вспоминают наши ветераны о первых годах работы участка! О том, с каким энтузиазмом работали, о социальном соревновании, о развитии рационализаторства, о дежурствах в ДНД, о горячих спортивных баталиях, которые разгорались за теннисным столом в обеденный перерыв (причем с увлечением играли и начальники участка, и мастера, и слесари). Рассказывают и о более теплых и уважительных отношениях руководителей и подчиненных, иллюстрируя это примером из жизни, когда группа работников Запорожской АЭС была приглашена для ведомственной приемки ворот транспортного коридора на «Атоммаш». Тогда еще слесарь нашего участка, Анатолий Николаевич Рыстенков изложил комиссии целый перечень замечаний по конструкции ворот, замечаний серьезных и обособанных. Заводчане не захотели реагировать на них, но после реплики руководителей комиссии, мол, будет какой-то слесарь тут указывать, вся делегация Запорожской АЭС встала и вышла из зала. Пришлось генеральному конструктору и заводчанам прислушаться к замечаниям слесаря и внести изменения в конструкцию ворот. Сейчас ветераны участка уже не молоды, но они сохранили свой молодецкий задор, стараются привить свое отношение к труду молодым работникам, отличаются требовательностью не

только к слесарям, но и к руководителям. Благодаря им и приобретенный в те годы теннисный стол сохранился и теперь за ним, восстановленным с помощью профсоюз, также в обеденный перерыв идут спортивные баталии. Во многом благодаря ветеранам на участке сохраняются добрые человеческие отношения между работниками, чувство единой семьи. Представляете, еще совсем недавно поздравить юбиляра или счастливого отца с рождением ребенка приходили четыре бригады слесарей в полном составе.

С течением времени задачи, стоящие перед участком, расширялись. Так, кроме основных работ по обслуживанию гидроамортизаторов, ремонту и обслуживанию герметичных и защитно-герметичных дверей, шлюзов, транспортного люка и ворот транспортного коридора, участку пришлось заниматься зачисткой сварных швов под контроль (и сейчас в состав участка введены две бригады для выполнения зачистки), демонтажем и монтажом электрических гермоводов, обслуживанием СПЗО. Длительное время в составе участка были бригады по дезактивации оборудования, состоящие в основном из женщин, которым приходилось выполнять непростую работу. Ветераны помнят, что все площадки для обслуживания трубопроводов и гидроамортизаторов в реакторных отделениях всех блоков были построены бригадой нашего участка под руководством Михаила Владимировича Буланова. Памятным было для работников участка участие в замене парогенераторов, когда пришлось заниматься демонтажем транспортного люка. Много

пришлось работникам участка потрудиться при подготовке к проведению работ по СХОЯТ и теперь работы по транспортировке контейнеров с ОЯТ проходят при самом активном нашем участии. Кроме того, так сложилось, что в службе только на нашем участке есть оборудование для проведения газорезательных работ, поэтому все они выполняются силами нашего участка.

Хотя, как и во всяком коллективе, у нас тоже бывают проблемы, но общими усилиями они успешно решаются. Трудовой коллектив развивается, молодые работники участка, успешно совмещая работу с обучением в высших учебных заведениях, что позволяет и повышать образовательный уровень работников, и готовить кадры ИТР.

С нашего участка вышли заместитель руководителя ЭРП по работе с персоналом Михайленко Анатолий Федорович, начальник отдела инженерно-технической подготовки ЭРП Рыстенков Анатолий Николаевич, заместитель начальника отдела инженерно-технической подготовки ЭРП Мороз Анатолий Дмитриевич, инструктор УТЦ Бордюк Александр Иванович, начальник участка ЦД Крамаренко Владимир Семенович, бывший начальник участка Кузьминых Валерий Кирилович.

Должен сказать, что участку везло с начальниками, которые выстраивали особые отношения с подчиненными, сочетавшие демократизм в общении, удививший меня на первых порах работы и не всегда одобряемый высшим руководством, доверие к работнику с жесткой требовательностью. Таким я запомнил Анатолия Дмитриевича Мороза, таким проявил себя и молодой начальник участка Владимир Иванович Голда. Такими вспоминают ветера-

ны участка и Анатолия Федоровича Михайленко, и Шелудько Олега Николаевича. Так старались и стараются работать старшие мастера Владимир Семенович Крамаренко, Григорий Васильевич Поляков, Николай Владимирович Карплук. С уважением вспоминают работники участка и сравнительно недолго проработавшего старшего мастера Ершова Николая Александровича. Кроме того, все они очень грамотные в техническом отношении специалисты.

История участка стала моей историей, а его работники стали мне близкими людьми, да и я для них стал своим — уже много лет избирают они меня профгруппом.

Я привык к мастерам: способному организовать в короткое время выполнение любой работы Игорю Анатольевичу Рязанову, вечно озабоченному тем, как наилучше выполнить порученную работу, Михаилу Федоровичу Соколову, не много суетливому, но пробивному Леониду Васильевичу Синяку, недавно назначенному, но очень уверенному в себе Вячеславу Геннадьевичу Васеву.

Я уже не представляю, что рядом со мной может не быть вечного правоискусателя и рационализатора Виктора Гавриловича Горобца, невозмутимых и обстоятель-

ных Владимира Тимофеевича и Олега Владимировича Мокрушиных, веселого и исполнительного Алексея Александровича Евдоченко, умелого организатора работ Андрея Николаевича Скулкина, мастера на все руки, углубленного в поиски и проповедование истины Анатолия Дмитриевича Сидоренко, спокойного, веселого Владимира Ильича Альмова, и, конечно же, моих товарищей по бригаде Виктора Петровича Бондаренко, Андрея Ивановича Бурмистрова, Константина Анатольевича Цыплакова, и всех тех, с кем меня свела судьба и работа за эти десять лет.

Я не знаю, как сложится в дальнейшем моя судьба, но я буду всегда с благодарностью помнить мой участок, считать его работником своими друзьями и с гордостью носить звание «шлюзовик». Я уверен, какие бы ни предстояли реорганизации, разделения и слияния, мой участок будет жить. И до тех пор, пока будет работать последний реактор, работники моего участка будут заниматься своим, может, внешне и неприметным, делом, обеспечивая безопасную работу станции, и будет звучать доклад ИРО на БЦУ: «Подшли на работу шлюзовики». Разрешите допустить?».

Николай ВАСИЛЕНКО,
слесарь

ЗАПИТАЙТЕ В „АТОМНИКА УКРАЇНИ“

Трудові спори розглядає комісія або суд

Шановна редакціє!

Я член комісії відокремленого підрозділу з трудових спорів. Нещодавно нам довелося приймати рішення по досить складному спору працівника з адміністрацією. Рішення комісія прийняла, але не одностайно — більшість голосів, і деякі сумніви залишилися. Тим більше що і працівник залишився незадоволений рішенням комісії і звернувся з позовом до суду.

Суть спору така. Працівник деякий час (більше 9 місяців) працював секретарем міської ради, при цьому він був звільнений переводом з підприємства. Потім знову переводом повернувся на підприємство. І розраховував, що згідно з пунктом 4 статті 33 Закону України „Про статус депутатів місцевих рад“, який передбачає, що час роботи депутата в місцевій раді на постійній основі зараховується в загальний і неперервний стаж роботи депутата, а також в стаж роботи за тією спеціальністю, в якій він працював до обрання на виборну посаду в раді, час роботи на виборній посаді в міській раді буде йому зарахований в загальний і неперервний стаж роботи на підприємстві. Але це було зроблено тільки стосовно стажу роботи, який враховується при розрахунку щомісячної надбавки за безперервний стаж роботи в електроенергетичній галузі, яка передбачена постановою Кабінету Міністрів. Усі інші виплати, передбачені колективним договором підприємства, виплачуються залежно від стажу роботи на підприємстві, тому в стаж роботи, який враховується при цих ви-

платах, період роботи на посаді секретаря міської ради зарахований не був. Так само, як не була виплачена матеріальна допомога до відпустки, коли він через пірроку після повернення на підприємство взяв відпустку, адже згідно з колективним договором і відповідним додатком до колективного договору, матеріальна допомога до відпустки виплачується працівникам, які відпрацювали на підприємстві повний рік, а його розглядали як працівника, який повторно уклав трудовий договір.

Відповідь працівнику від керівництва підприємства не спиралася на норми закону, а просто пропонувала вирішити це спірне питання, як виняток, з допомогою спільного рішення адміністрації і профспілкового комітету відокремленого підрозділу (це передбачено колективним договором).

Не могли б ви на сторінках газети повідомити, чи поширюється вимога пункту 4 статті 33 Закону України „Про статус депутатів місцевих рад“ на виплати, які не передбачені нормами законів чи постановами Кабінету Міністрів, але передбачені колективним договором підприємства, адже підприємство має право, після сплати податків і формування необхідних фондів, самостійно розпорядитися своїм чистим прибутком.

З повагою

ВАСИЛЕНКО М.Д.,
слюсар, член комісії з трудових спорів
ВП ЗАЕС ДП НАЕК „Енергоатом“

Редакції газети „Атомник України“
01012, м. Київ, М. Незалежності, 2

Департамент з питань державного регулювання заробітної плати та умов праці Міністерства праці та соціальної політики України розглянув звернення Василенко М.Д. щодо врахування стажу роботи депутатом місцевої ради до безперервного стажу, який дає право на виплату надбавки за вислугу років в електроенергетиці, і в межах компетенції повідомляє.

Законом України „Про статус депутатів місцевих рад“ регламентуються трудові та інші права депутатів місцевих рад.

Відповідно до статті 33 цього Закону у разі обрання депутата місцевої ради на виборну посаду у раді, на якій він працює на постійній основі, трудовий договір з ним за попереднім місцем роботи припиняється відповідно до законодавства.

Згідно з п. 4 зазначеної статті час роботи депутата у місцевій раді на постійній основі зараховується до загального і безперервного стажу роботи (служби) депутата, а також стажу роботи (служби) за

тією спеціальністю, за якою він працював до обрання на виборну посаду в раді.

Разом з тим, законодавчого регулювання впливу „загального безперервного стажу“ на умови та порядок нарахування надбавки за вислугу років на певному підприємстві або певній галузі немає.

Статтею 15 Закону України „Про оплату праці“ встановлено, що госпрозрахункові підприємства самостійно визначають умови та розміри заробітної плати працівників, у т.ч. умови запровадження та розміри винагород, інших заохочувальних, компенсаційних і гарантійних виплат в колективному договорі з дотриманням норм і гарантій, передбачених законодавством, генеральною та галузевими (регіональними) угодами.

Правові, економічні та організаційні заходи діяльності в електроенергетиці та регулювання відносин, пов'язаних із захистом прав працівників галузі, врегульовані Законом України „Про електроенергетику“.

Статтею 21 зазначеного Закону встановлено, що працівникам основних професій, займаючи на підприємствах електроенергетики, може встановлюватися

надбавка до тарифної ставки чи посадового окладу за безперервний стаж роботи в електроенергетиці відповідно до порядку, що затверджується Кабінетом Міністрів України.

Порядок виплати щомісячної надбавки за безперервний стаж роботи в електроенергетиці, затверджений постановою Кабінету Міністрів України від 30.12.1998 №2099 „Про заходи щодо закріплення кадрів в електроенергетиці“, який визначає розміри та умови виплати надбавок до тарифних ставок (посадових окладів) за безперервний стаж роботи в електроенергетиці персоналу основних професій підприємств галузі усіх форм власності.

На виконання п. 3 зазначеної постанови було розроблено Положення про порядок виплати щомісячної надбавки за безперервний стаж роботи в електроенергетичній галузі (далі — Положення), затверджене наказом Міністерства енергетики України від 22.02.99 №34-Т, за погодженням з Мінпраці, Мінфіном, ЦК Профспілки працівників енергетики та електротехнічної промисловості і ЦК Профспілки працівників атомної енергетики і промисловості.

Положення визначає єдиний підхід до виплати та розмірів надбавки за безперервний стаж роботи в електроенергетиці працівникам основних професій підприємств, компаній та інших суб'єктів електроенергетики, які займаються виробництвом, передачею, постачанням, розподілом, реалізацією електро- і теплоенергії.

До стажу роботи, що дає право на отримання надбавки за стаж роботи в галузі, який враховується при розрахунку трудового стажу, зараховується увесь час безперервної роботи на підприємствах енергетики, на якій була передбачена виплата такої надбавки.

Крім того, до безперервного стажу, який дає право на виплату надбавки, включається період роботи у виборному органі на виборній посаді на підприємствах електроенергетики, в енергокомпаніях, інших суб'єктах електроенергетики, якщо до обрання працівник працював і після закінчення терміну повноважень працював на підприємстві протягом місяця.

В пункті 2.2.9 Положення зазначено, що за рішенням комісії, створеної згідно з п. 3.1 цього Положення, підприємства можуть зараховувати до безперервного стажу інші періоди роботи своїх працівників.

Комісія створюється з керівників, працівників економічних, юридичних, кадрових служб та членів профспілкового комітету підприємства або іншого уповноваженого трудового колективом органу. Склад комісії затверджується керівником підприємства за погодженням з профспілковим комітетом або іншим уповноваженим трудовим колективом органом.

У разі незгоди працівника з рішенням комісії щодо встановлення трудового стажу питання розглядається у порядку, передбаченому чинним законодавством.

Відповідно до статті 221 КЗпП України трудові спори, які виникають між працівником і власником або уповноваженим органом, розглядаються комісіями з трудових спорів та районними (міськими) судами.

Директор
Департаменту **О. ТОВСТЕНКО**

8.11.07 №696/13/55-07

ПАМ'ЯТЬ

...І зринули у небо голуби

Чорнобильські організації столиці вшанували учасників ліквідації аварії на ЧАЕС

Біля київського Меморіального комплексу жертв Чорнобильської трагедії, що у Святошинському районі столиці України на перетині проспекту Перемоги та вулиці Чорнобильської, 14 грудня 2007 року в День вшанування учасників ліквідації аварії на ЧАЕС відбувся мітинг.

У ньому взяли участь вдови, діти та родичі померлих ліквідаторів, учасники ліквідації аварії на ЧАЕС, серед яких чимало членів Атомпрофспілки, керівники та представники Спілки та Фонду інвалідів Чорнобиля усіх районів столиці України, Координаційної ради чорнобильських організацій міста

Києва, керівники Святошинської райдержадміністрації, держадміністрації м. Києва. Організувала цей захід Спілка інвалідів Чорнобиля Святошинського району міста Києва за дорученням групи чорнобильських громадських організацій.

На мітингу прозвучали слова подяки керівництву держави за встановлення Дня вшанування учасників ліквідації аварії на ЧАЕС, що відзначається вдруге. Померлих ліквідаторів на сьогодні налічується 260 тисяч.

Голова Спілки інвалідів Чорнобиля Святошинського району міста Києва, інвалід-ліквідатор першої групи ЧАЕС Сергій Красильников звернувся до всіх громадян вшанувати пам'ять померлих ліквідаторів, запаливши на під-

віконні свічку. Промовці на мітингу висловили занепокоєння з приводу того, що досі різні категорії чорнобильців не забезпечені передбаченим законодавчими актами соціальним захистом, вирішення чорнобильських проблем, яких ще немало, щоразу державою відкладається.

З рук дітей у небо на знак пам'яті чорнобильців зринули голуби, біля Меморіального комплексу, портретів померлих чорнобильців, у руках учасників мітингу горіли свічки пам'яті. Молебень відслужив священник Києво-Печерської лаври Павло.

Петро ШВЕЦЬ

На фото: мітинг біля Меморіального комплексу жертвам Чорнобильської трагедії 14 грудня 2007 року.

АТОМНІ НОВИНИ

У Санкт-Петербурзі відбулося 16-те засідання Координаційного комітету зі співробітництва НАЕК «Енергоатом» та концерну «Росенергоатом»

Підбито підсумки виконання заходів Програми співробітництва у 2007 році. Представники «Росенергоатома» та «Енергоатома» виступили з доповідями на теми: «Взаємодія компаній у галузі підготовки до будівництва нових енергоблоків в Україні та Росії», «Взаємодія компаній у галузі контролю безпеки», «Виконання заходів щодо підвищення пожежної безпеки на АЕС України та Росії». Фахівці двох компаній детально обговорили питання обміну досвідом експлуатації, зокрема, звітами про події на АЕС.

На засіданні прийнято Програму співробітництва НАЕК «Енергоатом» та концерну «Росенергоатом» на 2008 рік, яка охоплює практично всі напрями роботи двох найбільших експлуатуючих організацій.

Окрім того, генеральний директор Хмельницької АЕС Микола Панащенко і заступник генерального директора концерну-директор філіалу «Волгодонська АЕС» Олександр Паламарчук підписали Угоду про пряму співпрацю (партнерство) між цими станціями. У 2006-му таку угоду підписали Запорізька та Балаковська АЕС, Южно-Українська і Калінінська АЕС.

БЛАГОДІЙНІСТЬ

«Ми можемо зробити світ добрішим»

Саме так вважають члени організації молоді Рівненської АЕС. Тож не випадково благодійність стала одним із основних напрямів діяльності молодих атомників.

Поділитися щедрістю свого серця, зіграти теплом та увагою вразливі душі дітей-сиріт, напівсиріт, дітей-інвалідів та дітей, позбавлених батьківського піклування, прагнули організатори благодійної акції, приуроченої до Дня Святого Миколая.

Для згаданої категорії кузнецовських дітлахів у Палаці культури РАЕС було проведено чудове свято, запрошення на яке отримали майже 80 хлоп'ят і дівчаток віком до 10 років.

Свято розпочалося у великій залі Палацу культури з гарної, повчальної вистави про те, як важливо мати у житті справжніх друзів, адже з ними світ стає добрішим і не страшна ніяка біда. Юні глядачі охоче підтримували ігри артистів, активно відповідали на їхні запитання.

Далі, за програмою, свято продовжили у танцювальній залі розваги та конкурси, переможці яких отримували призи. А ще привітати дітлахів прийшов добрий і щедрий Миколай Чудотворець. Він, як і годиться, усіх слухняних і ввічливих обдарував гостинцями.

Загалом свято пройшло під веселим гамір, жарти і сміх. Очі обділених здоров'ям і батьківською ласкою дітлахів сяяли широкою радістю. Це, без сумніву, була найкраща нагорода для організаторів заходу — активістів молодіжної організації Рівненської АЕС.

А ще на щирі подяку заслуговують працівники Палацу культури, транспортного цеху, цеху теплових і підземних комунікацій РАЕС, котрі посприяли якісному проведенню цього добродійного заходу.

Тетяна КОРОВАЙЧУК

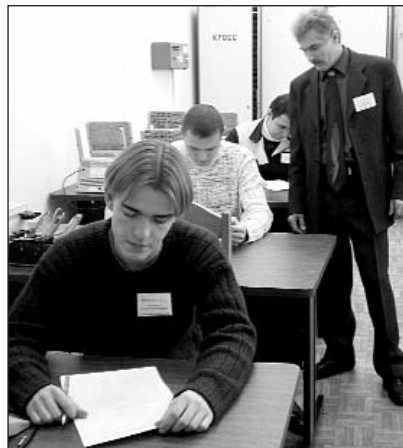

АКТИВНА ЗОНА-2007

ТЕСТ НА СПРАВЖНЬОГО ПРОФЕСІОНАЛА

У Нетішині відбувся III Форум молодих працівників атомної енергетики та промисловості України «Активна зона — 2007».

Атомній енергетиці постійно потрібні кваліфіковані спеціалісти. Як свідчить практика, ними стають не відразу після закінчення профільних навчальних закладів, тільки активна участь у виробничому процесі дає можливість виховати справжнього професіонала. Саме цим переконанням озброїлися молодіжні ентузіасти і започаткували проведення конкурсів професійної майстерності серед членів Спілки молоді Атомпрофспілки.

Екзамен у представників цехів теплової автоматики та вимірювань

Згідно з програмою форуму відбулися конкурси професійної майстерності серед працівників реакторного, хімічного цехів та цеху теплової автоматики та вимірювань українських АЕС. Конкурсанти представляли в основному переможці у станційних таких заходах.

Усі етапи змагань склалися із теоретичних та практичних випробовувань. Представники цехів теплової автоматики та вимірювань демонстрували свої знання у сфері електротехніки, електроніки, автоматичних систем регулювання, засобів захисту технологічного обладнання. На першому етапі найкращу теоретичну підготовку показав електрослюсар цеху ТАВ ХАЕС Михайло Каплін.

— У нашого Михайла є всі шанси стати переможцем, — коментує голова конкурсної комісії, заступник начальника цеху ТАВ ХАЕС Петро Іщенко, — він у цехових змаганнях здобув найкращий результат. І зараз бачимо, що почувається досить впевнено.

Практичною частиною конкурсу передбачалося усунення несправності обладнання, а також показ знань із охорони праці, техніки безпеки, протипожежної безпеки.

Прогнози Петра Іщенка справдилися. Члени конкурсної комісії, до складу якої ввійшли представники всіх заявлених на змагання АЕС, у визначенні переможця були однастайними — це Михайло Каплін. Друге місце дісталось електрослюсарю Андрію Беляєву

(ЗАЕС), а третє — Михайлу Брижу (РАЕС).

За напругою та відповідальністю не менш показовими виявилися й інші конкурси професійної майстерності. Серед представників хімічних цехів переконливу перемогу здобула апаратник Валентина Митусова (ЗАЕС), другий результат у Валентини Богданович (РАЕС), третє місце посів Максим Охріменко (ЮУАЕС).

Серед реакторників відмінну професійну підготовку продемонстрував інженер з експлуатації обладнання В'ячеслав Зибін (ЗАЕС), йому за кількістю набраних балів поступилися Олександр Судак (ХАЕС), Сергій Панащенко (РАЕС).

Перемога у таких конкурсах для їх учасників відкриває великі можливості для підвищення кваліфікації та кар'єрного зростання, адже всі досягнення неодмінно враховуються. Це стимулює й інших працівників постійно працювати над собою, підвищувати професійну майстерність.

Електрослюсар цеху ТАВ ХАЕС Михайло КАПЛІН метикує над практичним завданням

Паралельно під час проведення форуму проходив огляд-конкурс на кращу роботу серед осередків, які входять до складу Організації молоді Атомпрофспілки. Оцінювалися такі напрями, як виробнича діяльність та навчання, соціально-економічний захист, організація відпочинку та дозвілля, шефська робота, інформаційна діяльність, спорт, туризм.

Під час підбиття підсумків найбільшу кількість балів набрала Організація молоді первинної

Голова Спілки молоді Атомпрофспілки Сергій ГОЛОТА

профспілкової організації ХАЕС, яка, до речі, вже третє виборює таку перемогу. І цілком законно, бо діяльність молодих спілчан ХАЕС характеризується високою активністю у цехових турнірах з профмайстерності, конкурсах наукових рефератів, в організації вечорів відпочинку, спортивних змагань, проведенні серії колективних велотурів до історичних пам'яток краю.

Молодіжна організація ХАЕС шефствує над дитячими школами-інтернатами Острога.

Форум «Активна зона-2007» став хорошою нагодою для обговорення питань майбутньої діяльності молодих у виробничій сфері та участі у навчанні, обміну досвідом. Важливі для Організації молоді документи були прийняті на засіданні Центральної ради, яке вів голова Спілки молоді Атомпрофспілки Сергій Голота.

За ходом проведення молодіжного форуму уважно спостерігали президент Міжнародної Асоціації молодих атомників, голова координаційної ради молодіжних організацій концерну «Росенергоатом» Євген Чуркін, представники деяких АЕС Росії. За словами іноземного гостя, в українських молодих атомників є багато цікавих напрацювань у проведенні різнопланових заходів. Особливий інтерес викликала організація конкурсів професійної майстерності.

На урочистому закритті форуму його учасників та переможців привітав генеральний директор ХАЕС Микола Панащенко.

Сьогоднішні активісти Організації молоді згодом долучаться до розв'язання проблем, які існують у «дорослій» сфері Атомпрофспілки. Їм можна довіряти.

Олександр ШУСТЕРУК
Фото автора

ФОТОКОНКУРС ЗАВЕРШЕНО

ПІДБИТО ПІДСУМКИ ФОТОКОНКУРСУ,

оголошено Атомпрофспілкою України та редакцією газети „Атомник України” у березні 2007 року

На фотоконкурс, що проводився вперше (його умови опубліковано в „АУ” №12, 22.03.07. — Прим. ред.), було надіслано близько 100 робіт від авторів-спілчан різних професій.

Більшість із фототворів присвячувалася людині праці, чийми руками створюються матеріальні блага, відображенню роботи профспілок — законних представників трудящих у захисті їхніх прав та інтересів, показу життєдіяльності спілчан, організації їхнього дозвілля і ставленню до навколишнього природного середовища.

Конкурсна комісія ЦК профспілки з підбиття підсумків, зважаючи на сюжетно-композиційні та якісні характеристики робіт, цілорозкриття тем — „Гімн праці”, „Люди і колективи Атомпрофспілки” та „Мій рідний край”, визначила переможців.

Перше місце поділили, порівну Ірина Ємельяненко та Ігор Кім (ВП „Запорізька АЕС”).

Друге місце також вибороли, порівну, Павло Олещук (ВП „Рівненська АЕС”) та Олексій Черномаз (м. Южноукраїнськ Миколаївської обл.).

Третього місця удостоївся Юрій Тарба (ВП „Южно-Українська АЕС”).

Дві захоплювальні премії присуджено Олександру Купному (ДСП „Чернобильська АЕС”) та Михайлу Степаняну (ДП „Східний гірничо-збагачувальний комбінат”).

У цьому номері „АУ” опубліковано окремі роботи авторів—призерів конкурсу, чимало із їхніх фототворів уже друкувалися на шпальтах галузевого профвідання, експонувалися на тематичних стендах під час роботи IV з'їзду Атомпрофспілки.

Щиро вітаємо переможців у фотоконкурсі, бажаємо нових творчих здобутків та успіхів у праці і в житті.

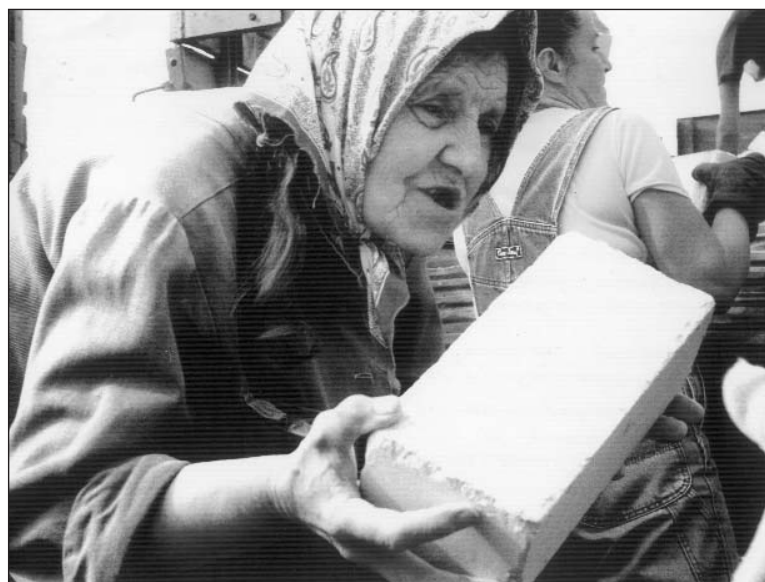
Горняцкое настроение

Часы к юбилею Победы

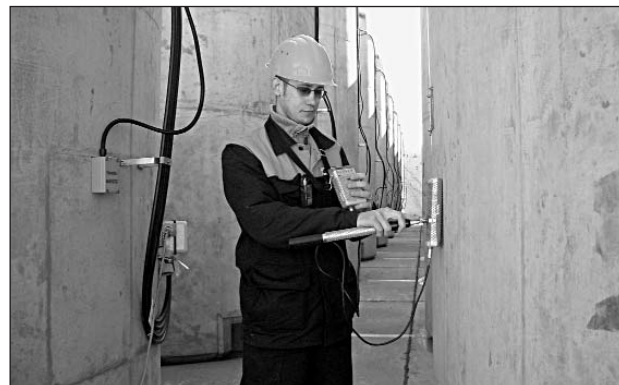
Солдатская каша
Номинация „Мій рідний край”. Фото Ирины ЕМЕЛЬЯНЕНКО (г. Энергодар)

Этот снимок был сделан летом 2003 года на месте строительства храма Христа Спасителя во время разгрузки кирпича волонтерами. В настоящее время городской храм построен, установлены купола, идут отделочные работы.
Номинация „Мій рідний край”. Фото Алексея ЧЕРНОМАЗА (г. Южноукраїнск)

„Приобщение” к рабочему ремеслу...
Номинация „Люди і колективи Атомпрофспілки”.
Фото Михаила СТЕПАНЯНА (г. Желтые Воды)

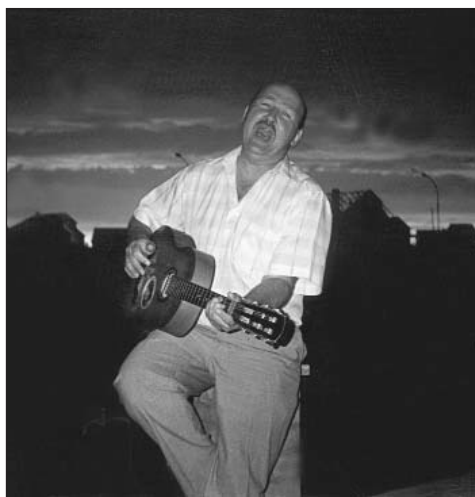
Дозиметрический контроль на площадке СХОЯТ ОП ЗАЭС
Номинация „Гімн праці”. Фото Игоря КИМА (г. Энергодар)

„Нырляльчики” (монтер ж.д. пути ЮУАЭС КАТРУЩЕНКО Александр и слесарь ЦПР ЮУАЭС КАРПЕНКО Руслан на рыбалке)

„Умный ход” (машинист тепловоза Южно-Украинской АЭС Николай ПАСЬКОВ)

Серенада любимой жене
„На снимке, который высылаю в номинацию „Люди і колективи Атомпрофспілки”, крестный Николай ДАНИЛЕВСКИЙ, член Атомпрофсоюза Южно-Украинской АЭС.
Юлия БОНДАРЧУК (г. Южноукраїнск)

26 квітня 2007 року. Молоді працівники Рівненської АЕС під час покладання квітів до пам'ятника загиблим від Чернобильської катастрофи.
Номинация „Люди і колективи Атомпрофспілки”

„Ну и время настало...” (монтеры пути Южно-Украинской АЭС в обеденный перерыв в период выборов).
Номинация „Люди і колективи Атомпрофспілки”. Фото Юрия ТАРБЫ (г. Южноукраїнск)

30-хвилинний дощ улітку 2006 року перетворив Кузнецовськ на маленьку Венецію.
Номинация „Мій рідний край”. Фото Павла ОЛЕЩУКА (м. Кузнецовськ)

ВП ХАЕС: ПІДТРИМКА ЗДОРОВОГО СПОСОБУ ЖИТТЯ ПРАЦІВНИКІВ

«Мене вразив Нетішин спортивний»

Працівникам ВП «Хмельницька АЕС» адміністрація та профком гарантують систематичне заняття фізичною культурою і спортом у фізкультурно-оздоровчому комплексі підприємства «Енергетик», що закріплено відповідним спільним документом.

Нещодавно при спорткомплексі ХАЕС почала діяти нова група любителів настільного тенісу, яку очолює на добровільних началах житель села Потуртів Шумського району Тернопільщини Павло Плетюк (на знімку).

— З фізкультурою, — розповідає новий тренер, — я потоваришував з дитинства. Не уявляв свого буття без фізичних змагань. Відтак посилено тренувався, і, вважаю, досяг певних успіхів. А чотири роки тому випало побувати в Нетішині. Мене вразило це спортивне місто. Став часто приїжджати до місцевого спорткомплексу, полюбивши з людьми, для яких спорт є сенсом усього життя, — Степаном Пенчуком, Сергієм Романком, Станіславом Балаєм. Мені запропонували провести свої здібності на тренерському містку і я залюбки беруся за цю справу.

Павлу Плетюку не за горами шістьдесят, але фізичні кондиції цієї людини вражають. Перші спортивні досягнення Плетюка випали на шкільні роки. В армії звернули увагу на здібного юнака, запропонувавши виступити у складі збірної Закавказького військового округу на Спартакіаді народів СРСР з військового триборства.

Любов до спорту стала визначальною у виборі майбутньої професії. Закінчивши Тернопільський педагогічний інститут, він викладає фізичну культуру в одному із сіл. Працював з фанатизмом. З'явилися результати у вихованців. Так, Надія Ящук шість разів піднімалася на вищу сходинку п'єдесталу пошани обласних змагань з тенісу, а Сергій Кунинець брав участь у складі Тернопільщини на республіканських змаганнях.

— Приємно було усвідомлювати, що сільські діти випереджають міських, адже умови для тренувань зазвичай у городян ком-

фортніші. Дорога якісна ракетка була для нас веселою мрією.

Працюючи в школі, Павло Плетюк на власному прикладі активно пропагував здоровий спосіб життя, активно виступав за товариства «Спартак» та «Колос» на обласних змаганнях, здобувши 14 перемог з бігу та шість — з настільного тенісу. Кращий результат — друге місце у спортивних змаганнях з бігу під егідою товариства «Колос». А якось у нього визріла ідея пробігти відстань від Острога до Шумська. Згодом дистанція збільшилася, і спортсмен стартував з Кременця. Гадає, що нині визрів для супермарафону, планує здолати стокілометрову дистанцію.

Наш герой є постійним учасником традиційного пробігу столиці України «Біг під каштанами».

Про спортивне подвижництво дізнався легендарний Сергій Бубка, який організував у Державному університеті фізичної культури та спорту показовий урок за участю Павла Плетюка.

— У Нетішині на високому рівні такі види спорту, як самбо, фехтування, гандбол, бокс. Мрію про злет настільного тенісу до нових висот, адже прихильників цього виду спорту не бракує, умови для тренувань також непогані.

Олександр ШУСТЕРУК
Фото автора

ТАЛАНТИ АТОМНИХ МІСТ

ФОТОЛЕТОПИСЕЦ ЕНЕРГОДАРА

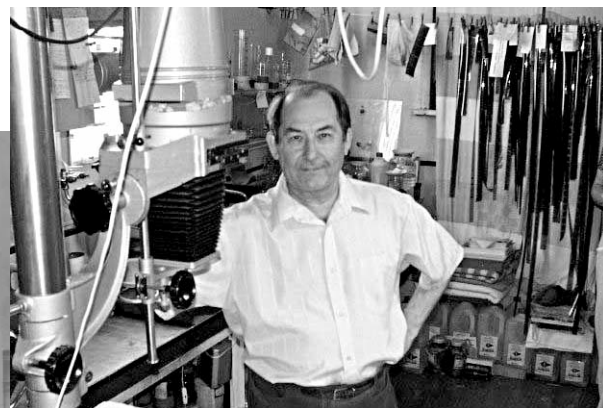
Можно представить, сколько событий, эпизодов, лиц удалось запечатлеть фотомастеру Анатолию Маслёнкову за всю жизнь...

Нынешней осенью известный в Энергодаре человек, почетный гражданин города фотограф Анатолий Маслёнков отметил 50-летие своей трудовой деятельности. Из этой полсотни интереснейших лет — без малого 36 Анатолий Михайлович прожил и проработал в Энергодаре. И все эти годы всегда был в гуще событий. Стремится так держать до сих пор.

Анатолия Михайловича называют фотолетописцем Энергодара. Руке мастера принадлежат тысячи снимков. На его рабочем месте — в фотолaborатории «Энергодарстрой» — хранится в фотографиях вся история города энергетиков.

Работы Анатолия Маслёнкова выставлялись неоднократно на разных выставках в Энергодаре и Запорожье, его фотографии печатаются в СМИ, календарях, буклетах, используются в книгах... И они будут интересны людям всегда — как замершие мгновения жизни, отснятые в точку и с душой.

Ирина РОМАНОВА

Не зайду в твою тень,
Буду рядом, как птица
И начну новый день
Словно с песней синица
И рубашки стирать,
Запах пота вдыхая,
И тебя баловать —
Что-то в этом отрая!

Жалію й люблю!

В росистім барвінку, в пуху тополінім,
В смерековій тиші й дубовім гаю,
Джерельну, бузкову, а ще й полонинну
Тебе, незрівнянна жалію й люблю.

Люблю до безтями красу твою милу,
Дніпро і могилу, де вічний Тарас,
Вечерю різдвяну, вербину похилу
І те найдорожче, що в кожного з нас.

Жалію як доня ослаблену матір;
Два кроки вперед і вже сили нема...
Коли вже розпрямляться збочені хати —
В селі українським частіше зима.

Не бідна красою, не бідна таланом
Церков куполи в піднебесся знялись
У скрині сорочка хрестом вишивана
Чекає на свято, що буде колись.

А буде, я вірю, а буде, я знаю,
Бо любя Україна не тільки мені.
Лелека, розпрямивши крила, злітає
На щастя, на долю кружля вдалині.

Гимн жизни

Она во мне безумной жемчужной
Течет по венам реками жемчужными,
Она с рожденья день мой каждый,
Что преподносит перемены.
С огромным небом, солнца светом,
Волной морскою, полной влажной
Пены,
Цветеньем яблонь, зноя лета —
Особенность прекрасная Вселенной.
Она — непобедимое время
И мудростью житейской созидает,
Пробившийся росток из семя
Асфальт и камень разрушает.
Она — любовь, хоть и не вечна
И что гораздо выше — совесть,
Родившийся, кричащий человечек
Начнет свою судьбу, как повесть.
Я — мама, в счастье и тревоге
Ночами колыбель детей качала;
За то и благодарна Богу,
Что жизни нет конца, как и начала.

Валентина САМОЙЛЕНКО,
г. Южноукраинск

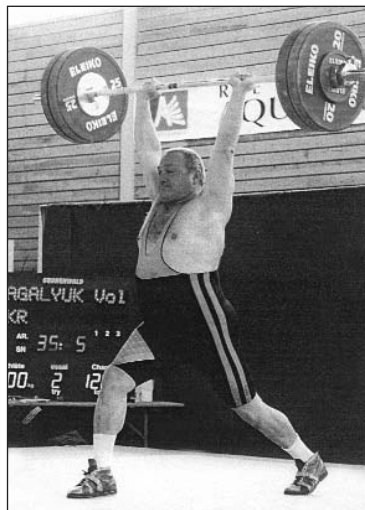
СПОРТИВНИЙ ІМІДЖ СПІЛЧАН

Медали желтоводских ветеранов

Успешными оказались для желтоводских спортсменов-ветеранов в уходящем году выступления на престижных международных и Всеукраинских соревнованиях.

Иван КОРЕЦЬ

Владимир НАГОЛЮК

Греко-римская борьба.

67-летний желтоводский атлет Иван Корец стал бронзовым призером чемпионата Европы по греко-римской борьбе среди ветеранов, который проходил в венгерском городе Сомбатхее.

Выступая в тяжелом весе, наш земляк проиграл только одну схватку — российскому супертяжеловесу, вес которого превышал 130 килограмм. Кстати, это уже третья бронзовая награда украинца на чемпионатах Европы среди ветеранов.

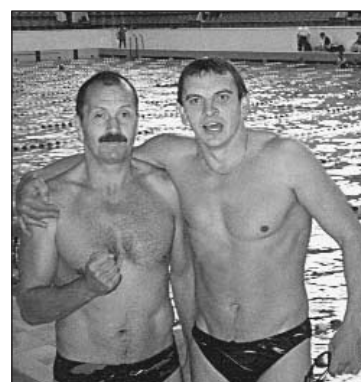
Многие годы Иван Павлович работал детским тренером спортивной школы ВостГОКа. Неоднократно побеждал на чемпионатах и первенствах СССР, Украины, области. Сейчас продолжает работать контролером Ведомственной военизированной охраны комбината и не расстается со спортом.

Тяжелая атлетика. Там же, в Венгрии, на чемпионате Европы, но уже по тяжелой атлетике, отличился еще один желтоводский ветеран — 53-летний Владимир Наголюк.

В весовой категории 105 килограмм он занял третье место и награжден бронзовой медалью. В этом году в активе Владимира Андреевича еще и бронзовая медаль, завоеванная на Кипре, на чемпионате мира. Он также принял участие в финальных соревнованиях вторых спортивных игр Украины среди ветеранов. И снова успех — золотая медаль чемпиона.

А в следующем году его ждет самое серьезное испытание спортивной карьеры — участие в Первых олимпийских играх ветеранов. Но как говорит сам спортсмен: «Якщо гроші назбираю».

Плавания. На финальных соревнованиях спортивных игр ветеранов Украины успешно выступали пловцы. Они завоевали более полуто-

Владимир ВОРКОВЕЦ и Дмитрий ОКУНЕВ

ра десятка медалей различного достоинства.

Пять из них — золотая и по две серебряные и бронзовые в активе желтоводца Дмитрия Окунева. Еще две бронзовые завоевал его земляк Владимир Ворковец.

Николай МЕРКУШЕВ,
главный специалист
ЦФС «Атом України»

Засновник: Професійна спілка працівників атомної енергетики та промисловості України
Видавець: Редакція газети «Атомник України»

Адреса редакції: 01012, Київ, Майдан Незалежності, 2.
Газета «Атомник України»

Головний редактор
Микола ПЕТРИЧЕНКО
Телефон/факс: 278-88-35
E-mail: atomnik@union.kiev.ua
atomnik@gmail.com

Газета виходить щотижня
Індекс — 21766

За точність викладених фактів відповідальність несе автор
Редакція листується з читачами лише на сторінках газети
При передруку посилання на «Атомник України» обов'язкове

Свідоцтво про реєстрацію
КВ № 4480 від 21.08.2000 року
Газета віддрукована у ВАТ «Видавництво «Київська правда»: 04136, Київ-136, вул. Маршала Гречка, 13.
Замовлення 4078 Тираж 5240
Ціна договірної